

[Axel Dam.]

lemmer at stemme saaledes, som de allerede har ladet deres Parti disponere over deres Stemmer.

Mit Forslag til Ændringer i Presseloven fik ganske vist her i Salen en oven i Købet ret velvillig Behandling, af Hensyn til Publikum, og blev henvist til et Udvalg, men blev her kvalt i Stilhed uden Afholdelse af et eneste Udvalgs møde til Behandling af det.

At vor Forespørgsel om Rutebilerne blev syltet en urimelig lang Tid, ser jeg en Indrømmelse af i de nye Regler for Forretningsordenen, hvorefter Forespørgsels Besvarelse ikke kan udsættes længere end ti Dage efter, at deres Fremme er godkendt. Hvor længe det kunde have været, hvis Rutebilfolkene ikke selv havde taget Affære ved at afholde et Møde, skal jeg ikke kunne sige. Vor Forespørgsel kom pludselig paa Dagsordenen samme Dag, som det offentlige Møde skulde afholdes om Aftenen, og da vort Forslag til Beslutning ikke godt kunde forkastes med saglige Grunde, fik man det ærede Medlem Hr. Ulrich til at fremsætte det med en lidt anden Ordlyd, saa man kunde blive fri for at stemme for et Forslag fra Retsforbundet. Vi maa jo nødvendig, som det ogsaa fremgik af den sidste Ordførertale, faa Ord for at deltage i praktisk Politik, vi skulde gerne stemples som fuldstændig negative i vor Stilling til Dagens Gerning.

Kriseforslagene har vi ganske vist maattet gaa imod, da de bygger paa den saakaldte Planøkonomi, der efter vor Mening aldrig kan helbrede Krisen, men kun forværre den. Det var altsaa af rent saglige Grunde og ikke af Oppositionslyst, vi stemte nej, og det saa meget mere, som vi selv har fremsat et ikke behandlet Forslag til en Vej ud af denne og fremtidige Kriser af samme Art. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har efter min Mening Ret, naar han siger, at han repræsenterer det eneste Oppositionsparti, og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Uret, naar han henførte os til Oppositionspartierne. Vi er ikke noget Oppositionsparti, vi er ganske neutrale, vi lader ikke vor Stemmeafgivning være afhængig af, om den er behagelig eller ej for den siddende Regering, vi gør intet for at støtte den og intet for at genere den, vi tager kun de efter vor Mening saglige Hensyn. Angaaende Beskyldningen for Negativitet, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, skal jeg i øvrigt henvise til, at vi i denne Samling har stemt ja til 40 Lovforslag og nej til

det halve Antal, medens vi har undladt at stemme i Tilfælde, hvor Deltagelsen i Afstemningen ikke blot vilde være ganske uden praktisk Indflydelse, men ogsaa uden mindste Interesse som Pegepind for vore specielle Standpunkter, derfor ganske overflødig.

Med Hensyn til Tillægsbevillingsloven skal jeg blot sige, at den synes mig en meget daarlig Anbefaling for den højtærede Finansministers Overtagelse af Stillingen som Nationalbankdirektør. Den og Finansloven lader et stort Hul staa udækket i Finanskassen, og kyndigere Folk end jeg har sagt, at en Regnskabsopstilling som den her anvendte vilde medføre Ansvar efter Aktieloven, hvis den foregik i et privat Selskab. Mit Partis Ordfører har Gang paa Gang sagt om dette Hul i Finanserne, at det skyldtes, at man ikke ærligt turde komme ud til Vælgerne med den virkelige Regning paa, hvad Kriseforliget har kostet, og naar mit Parti aldrig før har kunnet stemme for nogen Finanslov eller Tillægsbevillingslov, fordi baade Indtægts- og Udgiftssiden er i Strid med vore Principper og Begreber om økonomisk Hæderlighed, kan vi endnu mindre gøre det denne Gang, men maa overlade hele Ansvaret til den Velfærds- og Forligskomité, der har afgjort, hvad der skal vedtages i denne Sal.

Aksel Larsen: Den Rigsdagssamling, der paastaas at skulle slutte nu, har staaet i den store Koalitions Tegn, og det er meget daarligt anvendt Arbejdskraft, naar f. Eks. det konservative Folkepartis ærede Ordfører Gang paa Gang staaer og holder lange begrædende Taler fra denne Talerstol om bristede Forudsætninger, brudte Løfter, falskede Valgtaler, og jeg ved ikke, hvad. Vi har i denne Rigsdagssamling ikke set noget, der havde noget med Ærlighed i Politik at gøre. Den Maade, hvorpaa de forskellige Partier har fundet hinanden i de forskellige Spørgsmaal, hvorpaa Love er blevet til, Ændringer er blevet udformet og Vedtagelserne truffet i denne Samling, har intet som helst haft med Løfter, Forudsætninger, Partiprogrammer eller Principper at gøre. Det har været et Billede af, hvorledes en Række Opportunister af den forskelligste Art under Tryk af den økonomiske Krise søger at finde hinanden i en praktisk Politik, der i nogen Grad kan mildne denne Krisens Virkninger, forhindre, at Krisen gaar over til Katastrofe. I dette Arbejde, hvor man har arbejdet ud fra noget, man kan kalde en Grundsætning, nemlig at det er det bestaaende, det kapitalistiske Samfund, der